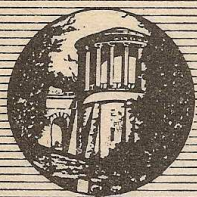

OBY ODTĄD ZWYCIĘSTWA NASZE ZATRZEĆ MOGŁY PAMIĘĆ KLĘSK DOZNANYCH

PRZESZŁOŚĆ - PRZYSZŁOŚĆ

INFORMATOR
NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

W INSTYTUCIE UPRAWY NAWOŻENIA I GLEBOZNAWSTWA

PULAWY 21.08.1981

NR 10

Edward Słoński

6 SIERPNIA

Nie uczono was sztuki wojennej
w petersburskich korpusach kadetów,
lecz, uciekisz za kraty więziennej,
wyście poszli na ostrza bagnatów,
bez nakładów z Berlina czy Wiednia,
wy - milionów walczących straż przednia!
Szlście naprzód bez broni i zbroi,
wróg przed wami stał, wróg szedł za wami
i, jak wrogów, witali was swoi,
zankniętymi na sto ryglów, drzwiami,
nadsłuchując uważnie dokoła,
czy ich czasem sam car nie zawoła.

Ale z wami szła Polska, szła z wami
Ta prawdziwa. Ta, która nie zginie,
kwitnącymi szumiąc lipami,
śpiewająca pieśń o rozmarynie,
Polska, która kubańskich kozaków
nie zdobiła barwami swych znaków.

67 lat temu, 6 sierpnia 1914 r. wkroczyła na teren Królestwa Kongresowego i Kompania Kadrowa, sformowana w podkrakowskich Oleandrach przez Józefa Piłsudskiego. Ten kilkusetosobowy, z początku oddziałek, rozrósł się z czasem do trzech Legionów Polskich, które stały się zaczątkiem Armii Odrodzonej Rzeczypospolitej Polskiej. Znaczenie Czynu Legionowego dla przyszłych losów naszej państwowości było decydujące. Oto po 120 latach niewoli pojawił się na polach bitew I Wojny Światowej żołnierz polski manifestujący niezłomną wolę narodu odbudowy niepodległego państwa i gotowość do złożenia w ofierze wartości największej - własnego życia.

W 4 lata później, latem 1920 r. wykrwawione, bosa i często głodne wojsko niepodległej już Rzeczypospolitej Polskiej podane zostało ciężkiej próbie, z której jeszcze raz wyzysło zwycięsko, ostatecznie ustalając granice przedwojennej Rzeczypospolitej.

Inspiratorem i głównym wykonawcą obydwu tych czynów był jeden człowiek: Józef Piłsudski - twórca i Komendant I Kompanii Kadrowej oraz I Legionu Polskiego, a od 11 listopada 1918 r. Naczelnik Państwa i Naczelny Wódz. W tym charakterze Józef Piłsudski osobiście przygotował plan kontrofensywy z nad Wieprza, która rozpoczęła się 15 sierpnia 1920 r. i przeszła do historii pod nazwą "Cudu nad Wisłą" jako jedno z najświetniejszych i najdonioślejszych zwycięstw polskiego oręża.

Pamiętki związane z Czynem Legionowym z lat 1914-1918 znaleźć można w wielu miejscowościach Lubelszczyzny, m.in. na cmentarzu w Jastkowie. Pamiętek związanych z Cudem nad Wisłą przetrwało do naszych czasów znacznie więcej. Obok biblioteki IUNG, gdzie mieścił się sztab marszałka Piłsudskiego na początku sierpnia 1920 r. są to przeważnie płyty wmurowane w ściany kościołów m. in. w Janowcu, Wysokim Kole, Żyrzynie i Gołębju.

Przypominając Czytelnikom o tych pełnych chwały dniach polskiego oręża redakcja biuletynu Przeszłość - Przyszłość apeluje o otoczenie troskliwą opieką tych niezbyt już licznych pamiętek z tamtych dni. Jest to nasz obowiązek względem tych, którzy oddali swe życie w walkach o odzyskanie i utrzymanie niepodległości Ojczyzny.

Redakcja będzie wdzięczna za informacje o innych, zapomnianych tablicach, krzyżach, nagrobkach czy cmentarzach upamiętniających owe pełne chwały czyny polskich żołnierzy.

Redakcja

Ona z wami szła i była z wami,
gdyście w Kielcach składali przysięgę
i płakała, gdy poszliście sami
na żołnierską po świecie włóczęgę,
i Jej, czyn swój spełniwszy nadludzki,
zdawał raport brygadier Piłsudski.

Cześć i chwała wam zdziśniętowanym
w ciężkich bojach i pruskich więzieniach,
wam przez braci własnych nie uznanym,
żywą Polskę niosącym w sumieniach,
wy z tej Pierwszej Kadrowej żołnierze!
Cześć i chwała Tobie, Brygadierze!

CZY MOŻNA BYŁO UNIKNĄĆ WOJNY Z ZSRR?

Pytanie to nasuwa się wszystkim spoglądającym w przeszłość, kiedy Polska wyłoniła się z mroków niewoli i powstała z ruin i popiołów. Historycy PRL twierdzą, że wojna została spowodowana tylko i wyłącznie przez stronę polską w wyniku koncepcji federacyjnej Piłsudskiego, który zamierzał obwarować się wałem ochronnym od wschodu, podporządkowując w tym celu Polsce Ukrainę, Białoruś, Litwę, Łotwę i Estonię. Aby łatwiej osiągnąć ten cel, Marszałek sprzymierzył się z kontrrewolucją rosyjską. Związek Radziecki jawił się w tym rozumowaniu jako niezmiennie miłujący pokój kraj, napędzany przez Polaków w sposób zdradziecki. Na poparcie tezy wysuwa się fakty propozycji pokojowych strony radzieckiej, które Polska odrzucała.

Sięgnijmy zatem pamięcią wstecz i zastanówmy się, czym Polska dysponowała w momencie odzyskania niepodległości i jak kształtowała się nasza sytuacja wewnętrzna i zewnętrzna.

Była ona nie tylko zła, ale wręcz tragiczna. Wszystkie nasze granice płonęły:

- Od 1 listopada 1918 roku, a zatem jeszcze przed odzyskaniem niepodległości, musieliśmy prowadzić zacięte walki o Lwów, którego ratowanie wszyscy uważali za wspólny obowiązek. Tylko w samym Lwowie ataman ukraiński Witowski rozporządzał 10 tysiącami regularnych żołnierzy, czemu mogliśmy przeciwstawić zaledwie zaczątek formacji jednego batalionu, kilka słabych oddziałów POW i Związek Wojskowych Polaków z wojska austriackiego - w sumie kilkuset marnie uzbrojonych ludzi. Rozpoczęła się słynna obrona Lwowa. Walczyła ludność cywilna, starcy, kobiety i dzieci. Przerodziła się ona w długotrwałą i wyniszczającą wojnę z Ukrainą o Galicję Wschodnią.

- 23 stycznia 1919 r. zupełnie nieoczekiwanie wywiązała się wojna z Czechami o Śląsk Cieszyński. Czesi wykorzystali fakt przybycia swej armii z Francji i po zajęciu Bogumina rozpoczęli ofensywę ku górnej Wiśle próbując odciąć Polskę od Zachodu. Mogliśmy przeciwstawić im zaledwie kilka batalionów wojska i górników, którzy chwycili za broń.

- W Poznaniu wybuchło powstanie Wielkopolskie.

- W czerwcu 1919 r. wybuchło pierwsze Powstanie Śląskie.

- W ślad za wycofującymi się Niemcami na wschodnie ziemie Rzeczypospolitej wkroczyły oddziały Armii Czerwonej.

- Litwini zajęli Wilno.

Granice więc płonęły dookoła nie tylko w rzeczywistości. Czym dysponowaliśmy, aby gasić te płomienie?

"Powstająca 11 Listopada Rzeczypospolita odziedziczyła po wojsku Królestwa Polskiego brygadę trzy-pulkową piechoty, szkolne oddziały kawalerii i artylerii, szkoły podchorążych i podoficerskie. Było tego gotowego wojska 9.225, w tym około 500 oficerów i podchorążych, drugie tyle kadetów, 1000 podoficerów i drugie tyle w szkoleniu, 11.500 liczyły nowe formacje na terenie okupacji austriackiej, a 8.500 w Galicji. Odtwarzały się pułki legionowe, były austriackie przeobrażały się w wojsko polskie. Razem było bezmała 30.000, ale, z tego zaledwie połowa do niezwłocznego użycia, a znaczna część już w ruchu i walce. Przyjdzie tej garści wojska podejmować działania wojenne ponad siły, a jednocześnie służyć jako kadra dla wojska Rzeczypospolitej /.../

A sytuacja wewnętrzna?

Kraj zdruzgotany ekonomicznie w czasie Wojny Światowej i doszczętnie wyeksploatowany przez zaborców, szczególnie w zaborze rosyjskim. Oświata w zupełnym zaniedbaniu. Nędza. W wielu rejonach głód. Zacołanie. Pośpieszne zlepianie trzech części Polski w jedną całość, aby całość ta mogła zacząć prawidłowo funkcjonować - wymagało czasu i pokoju. Tego czasu i pokoju nie było. Zróznicowana polityka zaborców, trwająca aż 120 lat spowodowała głębokie przeobrażenia w psychice Polaków zamieszkujących różne regiony kraju. W jakimś sensie można nawet chyba zaryzykować stwierdzenie, że były to trzy odrębne społeczności, trzy różne sposoby myślenia. Powstały liczne partie polityczne o bardzo zróżnicowanych programach społeczno-politycznych. Partie te od samego początku zaczęły

między sobą rywalizować i prowadzić ostrą walkę, powodując dodatkowy chaos i zamieszanie.

- Traktat wersalski w ogóle nie rozstrzygał sprawy naszych wschodnich granic. Nie przesądziło przyszłości ani Galicji Wschodniej, ani ziem wschodnich byłej Rzeczypospolitej zabranych przez Rosję. Nie załatwiono też sprawy Galicji, uzależniając decyzje od osobnego traktatu z Austrią. Należy sądzić, iż tak lekkomyślne, a nawet haniebne stanowisko mocarstw w odniesieniu do naszych granic wschodnich wiązało się z faktem całkowicie błędnej oceny sytuacji w Rosji i niedocenieniem możliwości odrodzonego Państwa Polskiego. Rozumowanie było takie: w Rosji trwa kontrrewolucja, która najpewniej rozgromi Armii Czerwoną i władza radziecka upadnie. Pamiętajmy, iż w tym czasie zwycięstwa odnosili Judenicz, Kołczak i Denikin. Jeśli odrodzi się dawna Rosja, to oczywiście z nią będzie się pertraktować w sprawie wschodnich granic Polski. O możliwości zwycięskiej wojny Polski z Rosją nikt na Zachodzie poważnie nie myślał. Jeżeli Armia Czerwona zdoła uporać się z licznymi i doskonale wyszkolonymi oraz świetnie uzbrojonymi przez Zachód "białymi" armiami, to oczywiście nie zdoła tego uczynić Piłsudski, z góry niejako skazany na zagładę.

Tak więc Polska została całkowicie osamotniona. Nie po raz pierwszy i - jak dziś już wiemy - nie po raz ostatni...

Zachodzi więc pytanie, czy w opisanej sytuacji mogliśmy świadomie i celowo dążyć do wojny z ZSRR? Nie wspominam tu nawet o rażącej dysproporcji możliwości i potencjałów, bo to są sprawy oczywiste.

Sowieci tak oceniali siły i możliwości Polski:

"W kierunku Polski przesyłano jedynie groźby, które oraz to rozbrzmiewały w przemówieniach Trockiego, głoszącego, iż nadejdzie czas, kiedy jednym potężnym pociąganiem młoty wojsk frontu wschodniego i południowego zmieciony zostanie ten drobiazg" /J. Moszyński, Przedmowa do książki J.N. Siergiejewa "Od Dówin, ku Wiśle".

Na stanowisko naszych przeciwników rzutowały w pierwszym rzędzie wzrost nastrojów rewolucyjnych, które ogarniały całą Europę. Zachód zupełnie nie znał Rosji, zaś frazeologia bolszewicka istotnie prezentowała się nader pięknie. Zresztą prawdą jest że jedynie Rosja sowiecka posiadała w owym czasie określony program i wyraźny cel realizowany z konsekwencją.

Władze sowieckie tak oceniały sytuację:

"Niemcy kipiły i dla ostatecznego wybuchu czekały tylko, aby dotknął ich zbrojny potok rewolucji. W Anglii klasa robotnicza była również ogarnięta przez najwyższy ruch rewolucyjny. Komitet ruchu stanął do walki z rządem angielskim. Pozycja tego ostatniego była silnie zachwiana. We Włoszech wybuchła prawdziwa rewolucja proletariacka. Robotnicy zajmowali fabryki i zakłady przemysłowe, organizując swoje rządy. Gdyby nie nikczemna działalność socjaldemokratów, rewolucja rozrosłaby się niechybnie do olbrzymich rozmiarów. We wszystkich krajach europejskich położenie kapitału zachwiało się. Klasa robotnicza podniosła głowę i porwała za broń. Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że gdybyśmy byli zwyciężczy nad Wisłą, wówczas rewolucja ogarnęłaby północnym całym ład europejski" /M. Tuchaczewski, Puchód za Wisłę/.

Komitet wykonawczy III międzynarodówki, podsycając powszechny ferment rewolucyjny, był pewien powodzenia. W swej odezwie z 1 maja 1919 r. widział on zwycięską rewolucję proletariatu w pierwszym etapie w Niemczech i na Bałkanach, w Turcji, Czechosłowacji, Austrii i we Francji.

Oczywistym jest, że ruchy rewolucyjne należało poprzeć zorganizowaną siłą, aby nadać im cechy zwycięskiego ogólnoswiatowego przewrotu. By zaś móc tego dokonać, trzeba było w pierwszym rzędzie obalić Polskę, przegradzającą zwycięski rewolucyjny wschód od podminowanego wewnątrz Zachodu. W Polskę zatem musiały uderzyć bagnety Czerwonej Armii.

Odpowiedź na pytanie, zadane na wstępie "czy można było uniknąć wojny z ZSRR" jest zatem jedna: Tak, ale kosztem naszej niepodległości.

Fragment książki A. Ostoja-Owsianego
Rok 1920. Wyd. im. Konstytucji 3-maja
Warszawa 1981

Sztandar Ludu

Poniedziałek, 10.VIII.1981 »

W rezolucji podjętej w puławskim IUNG czytamy: „Członkowie partii i jednocześnie członkowie „Solidarności” przy IUNG w Puławach protestują przeciwko upowszechnianiu krzywdzących partię materiałów. Stosunki pomiędzy obydwu organizacjami nie mogą być oczywiście idylliczne, ale obowiązują w nich zasady wzajemnego szanowania i szacunku, a przede wszystkim

PROTESTY SZKALOWANIU PRZECIWKO PARTII I RZĄDU

kim chłodna rozważa wykluczająca złośliwości i insynuacje.

W naszym odczuciu, partia zrobiła bardzo duży wysiłek zmierzający od odzyskania zaufania społecznego, a IX Zjazd poświęcony był przede wszystkim stworzeniu statutowych i personalnych gwarancji aby uchybień, o których otwarcie mówiono, nie powtórzyły się w przyszłości.

Jest oczywiste, że w tak krótkim czasie, jaki upłynął

od zjazdu ocenie mogą podlegać zaledwie intencje, a jeszcze nie fakty. Intencje te są oczywiste, a sposób w jaki zostały wyrażone jest powodem naszej satysfakcji i może stać się podstawą ułożenia właściwych stosunków również pomiędzy partią i „Solidarnością”. Jako członkowie obydwu organizacji niczego bardziej nie pragniemy, a stawianie nas przed koniecznością wyboru uznaliśmy za osobistą i społeczną klęskę”.

/Sim nr 341
14.08.81

Albin Siwak Kłanie

Powyższą rezolucję podpisało osiem osób z naszego Instytutu kierując się prawdopodobnie nadzieją, że rzeczywistość chodzi tylko o „uchybień” w partyjnej przeszłości” i możliwość personalnych gwarancji stworzonych jakoby na IX Zjeździe.

Tym właśnie kolegom dedykujemy materiały z „Wolnego Związkowca” i Serwisu „Mazowsza” – przypominając, że zarówno Albin Siwak – członek Biura Politycznego KC PZPR, jak i Andrzej Żabiński, I Sekretarz KW w Katowicach to właśnie te „personalne gwarancje”, że „uchybień” się nie powtórzą. Natomiast skalę tych „uchybień” każdy może ocenić samodzielnie dzięki znanemu porządkowi o ilości przechodzącej w jakość.

Redakcja

Członkowie PZPR Zarządu Oddziału Regionu Środkowo-wschodniego „Solidarności” w Łukowie skłótyli na ręce I Sekretarza KC PZPR, Stanisława Kani /za pośrednictwem komitetu warszawskiego PZPR/ kategorię protest przeciwko wystąpieniu Albina Siwaka i jego oświadczeniu na II Plenum KC PZPR, jakoby ogniwa „Solidarności” na terenie miasta Łukowa zwalniały lub zwolniły z pracy osoby, które nie są członkami „Solidarności”. „Stwierdzamy z całą odpowiedzialnością, że jest to informacja nieprawdziwa. Takie fałszywe insynuacje mogą przyczynić kłamey łatwy pokłask, z drugiej zaś strony, tego rodzaju nie sprawdzone informacje wywołują głębokie oburzenie 12-tygodniowej organizacji „Solidarności” w Łukowie, wśród której są członkowie PZPR. /.../ Żądamy ukarania ob. Albina Siwaka za prowadzenie gośbel-sowskiej propagandy”.

UPRZYWILEJOWANIE CZY SZMACZENIE?

Motto: Dobrze jest przy mamie,
dobrze jest przy tacie,
lecz najlepiej, chłopczy
jest nam w pracy!

MKZ Opola przesłał do Komisji Kontrolnej, której przewodniczy Tadeusz Grabski, następujący anonim (jednocześnie podając jego treść do publicznej wiadomości, aby zapobiec plotkom) – podajemy go ze „Solidarności” – Opole, nr 16-17/81 r.:

„Rzecz dotyczy następujących nazwisk: Gierkowie, i reszta, a z naszego terenu: b. I sekr. KW w Opolu, aktualnego członka BP i I sekr. KW w Katowicach, Andrzeja Żabińskiego, aktualnego I sekr. KW w Opolu, Józefa Masnego, b. sekr. KW i wojewody, aktualnie dyrektora PGR w Głubczycach, Henryka Stachowiaka, sekretarza KW Mięsnictwa Basinskiego i Józefa Gruski b. sekr. KW, aktualnego v-ce wojewody Wacława Dmochowskiego, b. v-ce przewodniczącego WRN oraz wieloletniego przewodniczącego Woj. Komisji Kontroli Partijnej Tadeusza Minczakiewicza oraz jego zastępcę Janu Napory, I sekr. KM w Opolu Hieronima Synowca, kier. działu kadr KW Jerzego Biliaka, kier. wydziału admin. KW Stanisława Pawłaka, sekr. osobistego A. Żabińskiego Jęne Gaze i szeregu innych, pomniejszych nien. A także skutków, do jakich ich działalność doprowadziła na Opolszczyźnie.

Andrzej Żabiński i jego grupa. Ogólnie biorąc pozycję Żabińskiego i jego grupy wyrosła z jednej strony na wielkopoddanym i bezkrytycznym stosunku do rządzących zwierzchności, z drugiej strony na wciąganiu w kotłownię układy wzajemnych zależności, świadczeń i usług „działaczy” pozbawionych moralnych skrępow, przy jednoczesnym łepieniu wszystkich, którzy takim działaniom pragnęli się przeciwstawić.

Do najbardziej powszechnych metod tego działania było zmuszanie dyrektorów zakładów produkcyjnych i handlowych do fundowania kosztownych „pomin-ków” i „poderunków” jak: koniaki, najlepsze kupony

ubraniowe, zegarki szwajcarskie, płaszcze, wyroby skórane, telewizory, kryształ, aparaty fotograficzne, dywany, wyroby z frotte, kożuchy, papierosy zagranicznych marek, buty, kosmetyki itp., albo przecenianie ich i sprzedawanie działcom po skandalicznie obniżonych cenach.

Zakłady Mięse i Drobiarskie zmuszone były do stałego i bezpłatnego zaopatrywania w bardziej luksusowe artykuły mięsne.

Pobierano i rozdawano łapówki w postaci talonów na samochody, by potem te samochody odsprzedać z pokątnym zyskiem.

Przedsiębiorstwa leśne i nadleśnictwa zmuszane do odstępowania bezpłatnie w dzierżawę albo budowę leśniczek i dach, a przedsiębiorstwa remontowo-budowlane do budowy i wyposażania willi i mieszkań.

Stawili dawcami tego haraczu byli: WSS „Społem”, „Opolanka”, Zakłady Ceramiki Budowlanej, krapkowicki „Otmęt”, „Polmozyt”, FSD w Nysie, Nadleśnictwa w Murowie i Turawie, Mosznej i inne, Fabryki Mebli, Zakłady Mięsne, Zakłady Drobiarskie, Zakłady Porcelitu w Tułowicach, Huta „Małapanew” w Ozimku (Żabiński był członkiem tut. org. partyjnej).

Zaszczyty i awanse spadały na takich usługowych ludzi jak prezes WSS „Społem” H. Szopiński, czy dyr. Zakładów Drobiarskich, a następnie Mięsnych Z Karsiniki.

Za odmowę tych świadczeń natomiast niszczone: dyr. Zakładów Mięsnych W. Tracza i – po 25 latach pracy – głównego księgowego p. Milewskiego (na dwa lata przed emeryturą), a także b. prezydenta Opola F. Hajducka i b. dyr. CPN W. Szwasta.

A oto przykłady: przez 6 lat budowano w Opolu, kosztem 2 miliardów zł nowoczesne Zakłady Mięsne. Miały być wyposażone w najnowsze urządzenia techniczne z nowoczesnymi zapleciami socjalnymi. A Żabiński narzucił inwestorom i wykonawcom w sposób arbitralny skrócenie o rok terminu otwarcia. Przed otwarciem zwołano z innych zakładów mięsnych ubity żywiec (własna ubojnia nie była gotowa). Miejsce

i wędliny, które zaprezentowano podczas uroczystego otwarcia zakładu, Gierek, Żabiński, Masny i inni dyktarze partyjni i państwowi zabrali – po wstępnej „degustacji”, ze sobą. Same zakłady, po upływie 3 lat od ich „uruchomienia” osiągnęły ledwie połowę zdolności produkcyjnych, rwie się technologia, bo nie wyposażono zakładu z powodu braku czasu w planowane układy automatycznego sterowania, wał się ściekany hal produkcyjnych, odpadają rynki, nie działa kanalizacja i zasilanie w wodę, brak zaplecza socjalnego dla załóg. Wg ekspertów potrzeba 2 lata czasu na doprowadzenie zakładu do porządku.

Każdorazowo przed uroczyniami lub imieninami A. Żabińskiego pozostali sekretarze i pracownicy KW wypredzali się nawzajem w zdobywaniu różnych podarków i upominków. Np. w 1976 r. H. Stanecko, b. sekretarz ekonom. KW, a ówczesny dyr. „Famaku” osobiście jeździł cały tydzień do Zakładów Porcelitu w Tułowicach, nadzorując wykonanie specjalnej „księgi” z porcelitu, natryskiwanej kobaltem i złotem, z odpowiednio grawerowanymi i tłoczonymi scenami rodzajowymi: „Księga”, oprawiona w najdelikatniejszą skórę, miała wytłoczoną złotymi literami dedykację z najlepszymi życzeniami dla „pierwszej szefelby w województwie”. Faktycznie owa księga była sprytnie zakamuflowanym... pojemnikiem na dwa litry koniaku i została wgrzana z odpowiednią zawartością. Wartość księgi – 60 tys. zł – oczywiście na koszt zakładu.

Rzecz tak się podobada A. Żabińskiemu, że natychmiast kazał wykonać 16 podobnych egzemplarzy z przeznaczeniem dla E. Gierka (6 szt.), T. Wrzeszczyka, E. Babiucha, P. Jaroszewicza.

Kiedy 2 lata temu otwierano wzniesione kosztem 3 miliardów zł zakłady w Tułowicach, sekretarze KW osobiście czuwali nad wykonaniem 6 kompl. kawowych na 50 osób każdy. Serwisy bardzo drogie, bo wykonane były w wersji kobaltu i złota. Przy otwarciu E. Gierek zabral 4 takie kompl. oraz 12 różnych innych jak śniadaniowe, obiadowe i poledynkowe naczynia. W dniu, z pomocą swojej małżonki, wybrał wtedy zastaw

stołowych wartości ponad 400 tys. zł. „Odpowiednie” pamiatki wzięli sobie wtedy także: A. Zabiński, J. Masny, E. Babich, P. Jaroszewicz oraz J. Gruska, T. Minczakiewicz, J. Napora, H. Synowiec, M. Basinski, W. Dmochowski. Rzeczy wybrane przez Gierków narazili społeczni samochodem odwieziono do Warszawy oraz Katowic.

Tymczasem nowo powstałe zakłady nadal nie osiągały założonych zdolności produkcyjnych, raweżono asortymenty, robi się sporo bubi. Bałagan, dezorganizacja, 70% powierzchni hal jest nie wykorzystane. Brak także podstawowych urządzeń socjalnych dla załogi.

Przed kilku laty A. Zabiński postanowił w Opolu, kosztem 1 miliona złotych wybudować nowy Dom Towarowy „Opolanie”, o pow. 10.000 m kw., chociaż już wtedy nie bardzo było co sprzedawać w normalnych sklepach, Zmusił dyr. Woj. NBP do uruchomienia kredytów, a Opolskie Przedz. Bud. Przemysłowego do budowy tej dzieł inwestycji. Teraz, kiedy budynek stanął w stanie surowym nie ma co z nim zrobić... Podobnie jak warszawskie „Centrum”, ostatnie piętro miało być przeznaczone na dział sprzedaży dla prominentów władzy wojewódzkiej i ich gości.

Opołubi sekretarza A. Zabińskiego, najpierw H. Synowiec, a następnie J. Gaze (tego ostatniego Zabiński zabrał ze sobą do W-wy, gdy awansował na sekretarza KC, a stał się do Katowic), „organizowali” mu tzw. „upominki” dla gości z zaprzyjaźnionego obwodów Biełgorodzkie. H. Synowiec przed 3 laty wyłudził w tym celu od opolskich placówek handlowych, głównie od prezesa WSS „Spółem” Szopieńskiego 23 kupony ubraniowe z najcięższymi wężami. Tylko 11 kuponów faktycznie zabrano do Biełgorodu. Z pozostałych 12 sprawili sobie garnitury: A. Zabiński (2 kupony), H. Synowiec, T. Minczakiewicz, J. Masny, J. Gruska, W. Dmochowski, S. Pawlak, H. Stachowiak, W. Danel (b. sekretarz rolny KW), Orłowski (b. kier. wydz. rolnego).

Z kolei 2 lata temu podczas wizyty gości z Biełgorodu w Kędzierzynie-Koźlu J. Gaze wspólnie z tamtejszym I sekretarzem KM-G Hulewiczem wymusili na tamtejszych zakładach produkcyjnych i handlowych zakup 21 kożuchów, rzekomo na podarki dla gości. Ale delegacja radziecka otrzymała jedynie 7 kożuchów, pozostałe rozdzielone jak następuje: A. Zabiński dwa, a po jednym – T. Minczakiewicz, J. Napora, J. Gaze, H. Stachowiak, H. Synowiec, W. Dmochowski, J. Masny, M. Basinski, E. Mróz (kier. wydz. organ. KW), S. Pawlak, J. Bilik i Hulewicz. Wszyscy, jak i poprzednio, odmówili pokwitowania odbioru otrzymanych kożuchów i na polecenie J. Gaze dyrekcje musiały swoje koszty rozpiścić na izokom zakupy przedmiotów na potrzeby socjalno-kulturalne załogi.

Przed odjezdem na stanowisko sekretarza KC PZPR „dworacy” A. Zabińskiego rozdali mu w opolskim „Zajezdzie Kasztelańskim” pozełną bibę, której koszt wyniósł ponad 120.000 zł, nie licząc ogromnej liczby podarków i upominków, jakie na polecenie J. Gaze ufundowali musieli poszczególne zakłady i instytucje np. słynna szelba z wystawy, wartości blisko 30.000 zł, ufundowana była przez kierownictwo H-ty „Małapanew” w Ożkowie.

Główny koszt bankietu poniosła WSS „Spółem”. Gdy w okresie odnowy pracownicy „Spółem” wydobili sprawę na światło dzienne, A. Zabiński za pośrednictwem J. Gaze wycofał ze swojej kieszeni 14.000 zł zwrotny „własnego udziału”.

A. Zabiński często powtarzał: „Jeżeli już budujemy ten socjalizm od ponad 30 lat, to musimy z tego budownictwa odnieść także osobiste korzyści”. Zgodnie z tym, kosztem kilkuset tys. zł przedsięwzięcia państwowe luksusowo wyposażyli mu wille służbowe w Opolu. Ponadto do tej pory posiada on na terenie b. powiatu strzeleckiego dwie ogromne leśniczówki, jak również wspólnie z J. Masnym bałczanie i hotelowe łisów, większość tych obiektów na koszt społeczny organizował mu b. I sekret. KP PZPR w Strzelcach Op., aktualny kier. wydz. admin. KW S. Pawlak. Obiekty te osobiste dogląda systematycznie jego sekretarz J. Gaze, często bawiący na Opolszczyźnie, nie rzadko, jeżdżąc na sam, biorąc udział w polowaniach w lasach Błotnicy, Suche, Izbiaka i Rozmierki. A. Zabiński w czasie swojego pobytu na Opolszczyźnie zmienił cztery razy meble na zasadzie przeceny: za komplety, kosztujące 40–50 tys. zł płać z reguły po 3–5 tys. zł, jako rzekomo „uszkodzone”. W latach siedemdziesiątych A. Zabiński otrzymywał od wice premiera T. Wrzeszczyka średnio po 200 talonów rocznie na samochody, którym szeroko oddziałali swoich „dworaków”. Przed tego dyr. „Polmozytu” inż. Sikorski obowiązywał był A. Zabiński i H. Stachowiakowi przekazywać tzw. „uszkodzone wozy”, w 1977 r. przekazał on im 4 Łady i 12 Fiatów, nie licząc innych rydów. Samochody były przedmiotem różnych machlojek i dochodowych sprzedaży.

Józef Masny – Jeszcze w latach sześćdziesiątych jako kierownik wydziału rolnego WRN wyłudził od dyrekcji kombinatów PGR w Kietrze i Głubzycach sześć nagród po 50.000 zł za rzekome „doradztwo” udzielane dyrekcjom tych kombinatów w sprawie nadawania bydła rasowego. Podobne praktyki stosował jako wiceprzewodniczący PWRN i wojewoda, PGR nadal dostarczał mu darmo drobiu (aj. mowa, ryb, owoców, warzyw, a dyrektorzy zakładów mięsnych i drobiarskich tyle produktów najlepiej jakiejś nie sobie żona Masnego zżyży. Podobnie z innymi przedsię-

biorstwami tym do niedawna WSS „Spółem” Zmieniał kilka razy swoje wille, „adaptując” i modernizując każdorazowo na koszt państwa kosztem setek tysięcy. Gdy został wojewodą, wyrzucił z budynku willeowego kilka rodzin przy ul. Róży Luksenburg i „adaptował” dla swoich potrzeb. Koszt remontu 18 pomieszczeń wyniósł ponad 300 tys. zł. Żonę J. Masnego sprowadził się inna willa w dzielnicy generalnej – Masny wkroczył się tam przeprowadzić, po uprzednim odnowieniu kosztem 380 tys. zł, na koszt państwa. Gdy J. Masny został I sekretarzem KW PZPR i zajął mieszkanie po A. Zabińskim, również i tę luksusową willę zmodyfikował i wyposażał kosztem 460 tys. zł. Zainstalowano tam najdroższe kaloryfery, kolorowe kafelki, wanny, umywalki, muszle, armaturę łazienkową i kuchenną, piec kuchenny. W piwnicy zmienił chłodnicę lodów, bary, regaly. Zewane zostały we wszystkich pomieszczeniach nowe kafelki. Koszty remontów były zawsze fałszowane, a odpłatność jedynie symboliczna. Będąc wojewodą i sekretarzem KW zmienił 7 razy swoje meble w mieszkaniu. Za komplety mebli, które kosztowały po 80.000 zł J. Masny płać symboliczne ceny 3–5 tys. zł. Meble te, podobnie jak inne rzeczy, pobierane przez Masnego były fikcyjne przeceniane, a rachunki fałszowane, przerabiane, bądź niszczone. J. Masny posiada fermę łisów w okolicy Izbiaka k/ Strzelca Op. i bałczanie w Mosznej. Prowadził ją przy pomocy zaufanych ludzi, dyrektorów PGR i nadleśnicztwa. Fermę tę w dokumentach zakamuflowano jako państwowe, a Masny użył jako na zasadzie rzekomej dzierżawy. Jeszcze jako wojewoda pobierał łapówki w dolarach, markach i złotych, za przydział talonów samochodowych. Np. za Ładę, Poloneza i Fiata brał po 200 dolarów lub 50.000 zł. Przyjmował również łapówki w postaci telewizorów kolorowych, kożuchów, futer, kryształów, zamałżarek, lodówek, kuponów ubraniowych, wyrobów skórzanych, koniaków, dywanów itp.

Henryk Stachowiak. Kosztownemu zakładowi pracy w ciągu 5 lat 4 razy zmieniał swoje mieszkanie, każdorazowo je modernizując. Ze środków zakładowych, np. FSD w Nysie, Nadleśnicztwa w Murowie, F-ki Mebli i WSS „Spółem” w Opolu urządził sobie wspaniałą leśniczkę – dach w lasach murowieckich (turawskich). Wyposażał ją na koszt państwa w boazerię ścienną z miedzianą, surową, natrysk, kominki, szafy i bary chłodnicze, urządzenia wodno-kanalizacyjne i elektryczne, pomieszczenia klubowe i spałnie, przełyne urządzenia do przygotowywania myśliwskiego bigosu, różną z dzierzyn, wędzarnię. Zmusił Łasy Państwowe i inne zakłady do wykonania na swym obiekcie studni i instalacji wodociągowej. Wybudował tam dużą fermę kur i założył sporą szklarnię. Z FSD w Nysie zabrał do tzw. „testowania” nowy mikrobus „Nysa”, którego używał bezpłatnie przez 5 lat na swojej fermie. W maju ubr. otrzymał ponad 100 talonów na samochody i prawie wszystkie rozprzedał za łapówki, swoje własne wozy sprzedawał po 150.000 zł. Ostatnio po przyjeździe na stanowisko, dla spłacenia swych należności wobec państwa otrzymał pożyczkę z banku w wys. 350 tys. zł. Naraził skarb państwa na straty w wysokości 4 mln złotych.

Hieronim Synowiec. Zmieniał kilka razy swoje mieszkanie. Rok temu spowodował wykwaterowanie kilkunastu siostr szpitalnych z 6 pokojowego, o pow. 150 m kw. mieszkania w dzielnicy generalnej i zajął je sam z trzy osobową rodziną. Rej. Przedsiębiorstwo Gospod. Koz. i Mieszkaniowe kosztem 380.000 zł przez pół roku modernizowało jego mieszkanie i garaż, odwołując w tym czasie niezbędnych robót dla przeciętnych mieszkańców miasta. Wyposażono je w zagraniczne kafle, malowane odrębnie przez plastyków (w kuchni i łazience), zagraniczną armaturę kuchenną i łazienkową, zagraniczne wanny, muszle klozetowe, kucharki gazowe i elektryczne. Prezes Szopieński w WSS „Spółem” został zmuszony przez Synowca do wyposażenia mieszkania w kominki, bary, lody chłodnicze (tu – koniaki, kryształ), samo wykonanie specjalnych boazerii w gabinecie myśliwskim Synowca i innych pomieszczeniach pochłonięto 400 m kw. desek z drzewa modrzewiowego. Synowiec ponadto dzierżawił za symboliczną kwotę luksusową leśniczkę – pałac w Świerżanach k/ Opolu, zajmując 160 m kw. powierzchnię. Zmusił on H. Szopieńskiego do wyposażenia jej w lody chłodnicze, boazerię ścienną, lodówki, meble. Synowiec często tutaj przebywał, organizując liczne libacje i polowania dla prominentów, zwłaszcza, gdy z Katowic przyjeżdża A. Zabiński. W swoim czasie razem uczestniczyli w polowaniach w lasach murowieckich, błotnickich, świerkłańskich, izbińskich, a upolowaną zwierzynę przewoził służbowymi samochodami do Peweku na sprzedaż. W ostatnich czterech latach Synowiec sprzedał cztery auta osobowe, otrzymane na talony od Zabińskiego i Masnego, po osiem miesiącach użytkowania „Skodę” i zarobił na niej ponad 100 tys. zł. „Wartburga” po 9 miesiącach za 170.000 zł, po roku prawie nowego „Fiat” 125p i zarobił 150.000 zł. Obecnie posiada „Ładę” również nabytą na talon.

Józef Gruska. Ten zajmuje się bardziej polowaniami, niżi pracą zawodową. Nieco mniej jednakże pazerny od innych. Niemniej i on zamienił swoje mieszkanie na dwa oddzielne, rodzinne mieszkania z gospodarki komunalnej dla siebie oraz dla córki. Posiada nadto w lasach murowieckich zakamuflowaną

i znakomicie urządzone leśniczkę, także sumptowną społeczną.

Mieczysław Basinski. W ostatnich 6 latach kilka razy zmieniał mieszkania, wyposażając je komfortowo na koszt państwa, a m.in. stolarkę okienną nabywał za minimalne kwoty jako drewno, a opalone w żaluzjach cementowych w Tarnowie-Choruli. Wiele materiału nabywał za dolary i marki, pochodzące z łapówek. Zmieniał sobie w krótkim czasie trzy samochody, nabyte na talony, które sprzedawał po krótkim użyciu.

Tadeusz Minczakiewicz i Jan Napora. Przewodniczący WKPP i jego zastępca. Pobierali łapówki od dyrekcji różnych zakładów pracy: szczególnie dużo zagarnęli kosztownych rzeczy od prezesa WSS „Spółem” Henryka Szopieńskiego, od którego kupowali z „przeceny” kryształ, kożuchy, pralki, kupony ubraniowe, dywany, meble. Darmo raczej nie brali – „nie wypadali” im jako pracownikom WKPP. Ale za kożuch kosztujący 24.000 zł płać po 3.000 zł, a za kryształ w cenie 3.000 zł – dawał 300 zł, za dywan po 20.000 zł wpłać po „przecenie” 2.000 zł. Z okazji przyjazdu delegacji zagranicznych lub rewizji, przywłaszczali sobie kupony ubraniowe, teckie, nesesery skórzane, wyroby z porcelany, komplety kosmetyczne, kryształ, koniaki, zegarki. Brali też udział w licznych libacjach, organizowanych przez klikę A. Zabińskiego. Ochraniał i nadal ochraniał przed odpowiedzialnością partyjną wielu wysoko uprzywilejowanych kombinatorów. Niedawno w wywiadzie dla „Trybuny Opolskiej” z 08.04.81 T. Minczakiewicz mimo to stwierdził, iż: „Nie musi się wstydzić” i powiedział: „Bezkarości nie było w naszym województwie nigdy. Mieliśmy nawet komplety, że gonimy za sprawcami drobnych przestępstw, czy przeciwnie, ale raczej własnie przez to nie dopuściliśmy do takiego odejścia od partyjnych norm moralnych, jak to stwierdza się teraz w innych regionach”.

Od redakcji:

Opublikowanie przez nas powyższego tekstu spotkało się z różnym przyjęciem: jedni uznali to za słusne, inni – nie. Grupa tych ostatnich też nie jest jednorodna. Obok zdecydowanych wrogów, są w niej również nasi sympatycy, kierujący się troską o spokojne życie członków kolegium redakcyjnego. Łączy ich jednak wspólny pogląd, że anonim jest czymś brzydkim, że nie jest materiałem dowodowym, że wreszcie wyszedł z wiadomego kręgu osób dobrze poinformowanych. Zapewniamy – braliśmy to wszystko pod uwagę.

Ale anonim anonimowi nierówny. Gdyby np. ktoś donosił nam, że widział A. Zabińskiego przed konfesonatem, a potem odbywającego pokutę, uznalibyśmy to za wiadomość sensacyjną, lecz jednocześnie za jego sprawę osobistą. Podobnie potraktowalibyśmy anonimowe informacje o innych osobistych sprawach bardziej prawdopodobnych, a mniej pięknych. Na razie takich informacji nie mamy i nie jesteśmy ich ciekawi.

Zamieszczony w naszym biuletynie anonim zawiera natomiast coś zupełnie innego. Są w nim zarzuty dotyczące wykorzystywania reprezentacyjnych, a więc pochodzących – w założeniu – ze społecznego mandatu, stanowisk dla osiągnięcia prywatnych korzyści. Wszyscy wymienieni uważają się za ludzi pod tym względem nieposzlakowanych. Mówili o tym publicznie. Czy są zatem złodziejami i kłamcami? Sugerujmy to autor, indywidualny czy grupowy, anonim. My sprawy nie przesądzamy. Traktujemy go tekst jako próbę prawdy.

Póki co, chcielibyśmy jednak usłyszeć głos zainteresowanych w sprawach, które nie są naszym domysłem lecz sprawdzonym faktem. Będniemy te fakty kolejno ujawniać.

Któregoś wiosennego dnia 1978 r. ówczesny dyrektor naczelny „Metalchemu” otrzymał telegram polecający z KW PZPR w Opolu, aby w związku ze zbliżającymi się uroczniami A. Zabińskiego (kończył właśnie 40 lat życia), zakład kupił mu prezent. Dyrektor, znając obowiązujące przepisy, nie miało opowiadać. Usłyszał wówczas, że KW ma na to zgodę Komitetu Centralnego. Jednocześnie jego rozmowca sugerował, że tym prezentem ma być albo biała broń, albo obraz o tematyce myśliwskiej.

Ponieważ w Opolu nie można było owego prezentu kupić, wydelegowano pracownika do Gliwic, gdzie miejscowa Pracownia Sztuk Plastycznych specjalizowała się w produkcji m.in. tego typu przedmiotów. Na składzie nie było jednak ani obrazów myśliwskich, ani szabl. Zdecydowano się więc na kupno... miecza, wykonanego dla potrzeb filmu. Kolejna trudność pojawiła się podczas regulowania należności. Pracownik nie miał gotówki, lecz czek, którym można było płać do kwoty 5.000 zł. Miecz kosztował 6.200 zł. Znalezione jednak rozwiązanie. Sporządzono dwa rachunki na... kufle ozdobne.

Miecz został wyczyszczony. Czy się podobał, nie wiemy. Wiemy natomiast, że zakład został w KW skrytykowany za zbyt – w porównaniu z innymi zakładami i instytucjami – tani prezent.

Ciąg dalszy w następnych numerach.

(„Solidarność”, nr 16–17/81, Opole)

PC APELU KKP

Na spotkaniu Zarządu Oddziału NSZZ "Solidarność" Ziemi Puławskiej z przedstawicielami Komisji Zakładowych w dniu 18 sierpnia b.r. omawiano między innymi Apel KKP NSZZ "Solidarność" w sprawie przeprowadzenia 8 wolnych sobót.

Uzgodniono, że pracę w wolne soboty podejmą tylko te zakłady, które produkują bezpośrednio na rynek wewnętrzny lub na opłacalny eksport, posiadają zapasy surowców nie tylko na sobotę, ale i na pozostałe dni tygodnia oraz zapewniony dopływ energii i fundusze na opłacenie pracy w wolne soboty według stawek jak za dni ustawowo wolne od pracy. O rozdysonowaniu wyrobów wyprodukowanych w wolne soboty decydują same załogi.

W ten sposób 8 wolnych sobót stanie się dniami pracy społeczeństwa dla zaspokojenia swoich własnych potrzeb, a zakłady produkcyjne będą poligonami doświadczalnymi dla samorządów pracowniczych lub ich komitetów załogowych.

Przedsiębiorstwa i instytucje, które nie produkują na rynek, np. IUNG, nie powinny podejmować pracy w wolne soboty aby nie pogłębiać "nawisu inflacyjnego".

Zebrań postanowili powstrzymać się od akcji organizowanych na wzór niesławnej pamięci "czynów społecznych", które miały na celu utrzymanie obywateli w przeświadczeniu o spontanicznym poparciu społeczeństwa dla "jedynej słusznej linii PZPR" i przynosiły poważne straty gospodarcze.

Ponad to zebrań podjęli następujące uchwały:

Uchwała

w sprawie dostępu NSZZ "Solidarność" do środków masowego przekazu, podjęta na zebraniu Zarządu Oddziału NSZZ "Solidarność" Ziemia Puławska z udziałem przedstawicieli Komisji Zakładowych w dniu 17 sierpnia 1981 r.

Zebrań, świadomi uchylania się strony rządowej od wykonania 3 punktu Porozumień Gdańskich, dotyczącego dostępu NSZZ "Solidarność" do środków masowego przekazu, a szczególnie radia i telewizji, postanawiają:

1. Całkowicie poprzeć uchwałę KKP NSZZ "Solidarność" proklamującą strajk prasowy w dniach 19 i 20 sierpnia.
2. Zapobiec kolportażowi prasy w obydwu tych dniach przez swoich członków Związku, zatrudnionych w zakładach poligraficznych i transportowych oraz przedsiębiorstwie "Ruch" na terenie Oddziału.
3. Zaaferować do członków Związku oraz reszty społeczeństwa na terenie Oddziału Ziemia Puławska o powstrzymanie się w tych dniach od zakupu prasy o ile zostanie ona jednak dostarczona do punktów sprzedaży.
4. Użyć wszelkich dozwolonych statutem środków dla ochrony członków Związku wykonujących obowiązki wynikające z treści powyższej uchwały.

Uchwała

w sprawie ataków na Związek "Solidarność", podjęta na zebraniu Zarządu Oddziału NSZZ "Solidarność" Ziemia Puławska z udziałem przedstawicieli Komisji Zakładowych w dniu 18 sierpnia 1981 r.

Protestujemy przeciwko represjonowaniu działaczy związkowych przez władze i atakom na nasz Związek.

1. Okres ostatnich dwu miesięcy to nasilenie przez władze akcji represjonowania działaczy związkowych. Władze zobowiązane do ścigania i karaniania winnych nadużyć gospodarczych popełnionych w ostatnim dziesięcioleciu na wielką skalę, całą energią organów dochodzeniowych skierowały na nasz Związek. Domagamy się natychmiastowego zaprzestania realizacji tego kierunku polityki władz wobec Związku "Solidarność".
2. Organa ścigania ponowiły akcje zmierzające do ograniczenia statutowo i prawem zapewnionej działalności wydawniczej Związku. Redaktorzy pism związkowych całego kraju są wzywani pod różnymi pretekstami na przesłuchania, ostrzegani o groźbie odpowiedzialności karnej za kontynuowanie pracy na rzecz Związku. Można się zarzucać bliżej nie wyjaśnione, polegające na dowolnej interpretacji - niczym nie uzasadnionej - rysunków i tekstów zamieszczonych w prasie związkowej. W dalszym ciągu kontynuowane jest dochodzenie przeciwko redaktorom Biuletynu Informacyjnego "Solidarność Ziemia Puławska". Wywierana jest silna presja mająca na celu osłabienie, i wręcz zaprzestanie działalności wydawniczej Związku. Domagamy się natychmiastowego zaprzestania dalszego prowadzenia śledztwa przeciwko redaktorom BI "Solidarność Ziemia Puławska". Zdecydowani jesteśmy użyć w przeciwnym razie wszelkich dostępnych nam środków protestu, ze strajkiem włącznie.
3. W ostatnim okresie ze szczególną zawziętością zaatakowane zostały redakcje biuletynów informacyjnych "Solidarność Ziemia Puławska" i "Wolnego Związku" Ruty Katowice. Oszczercza kampania prowadzona w telewizji, prasie codziennej i radiu, dezinformuje opinię publiczną. Wbrew woli załogi zablokowane prace zakładu poligraficznego Ruty Katowice, uniemożliwiają dalszy druk "Wolnego Związku" bez zapoznania nas z wynikami prowadzonego śledztwa. "Wolny Związkowiec" zamieścił informację o szykanowaniu redakcji biuletynu "Solidarność Ziemia Puławska", przedrukowując rysunki drukowane wcześniej w naszym biuletynie. Rysunki te były również drukowane w kilku innych biuletynach związkowych. Podawanie do wiadomości publicznej fałszywych wiadomości o "złeceniu" "Wolnemu Związkowcowi" materiałów rzekomo zakazanych przez prokuraturę w Puławach oraz dowolna interpretacja treści rysunków przez organa ścigania, jest oficjalnym atakiem na działalność wydawniczą Związku. Żądamy natychmiastowego zaprzestania szykan wobec redakcji "Wolnego Związku". Będziemy solidarnie popierać każdą akcję członków Związku w obronie niezależności naszych pism, w tym "Wolnego Związku" i Biuletynu Informacyjnego "Solidarność Ziemia Puławska".

P R O T O K Ó Ł

głosowania w sprawie akcji protestacyjnej NSZZ "Solidarność" w dniu 7.08.1981 roku w IUNG Puławy

Starostowie kół związkowych przeprowadzili głosowanie wśród członków Związku. W głosowaniu uczestniczyły 264 osoby.

Poparcie dla 7-punktowych żądań "Solidarności" zgłosiło 256 osób /97%/, wstrzymało się 7, przeciw poparciu wypowiedziało się 1 osoba.

Za właściwą formę akcji protestacyjnej 53 osoby /21%/, uznają strajk, nikt nie wypowiedział się za manifestacjami ulicznymi, 171 osoby /65%/, były za zwołaniem wieców protestacyjnych w zakładach pracy, 58 osób /22%/, deklaruje się za bojkotem prasy, radia i telewizji.

Trzy grupy związkowe /łącznie 41 osób/ akceptują każdą formę protestu przyjętą przez władze Związku lub Regionu.

Poparcie dla ewentualnych akcji protestacyjnych zarówno regionalnych jak ogólnokrajowych zgłosiło 209 osób /79%/, 172 członków Związku /65%/, żąda opublikowania sprostowania dotychczasowego komunikatu PAP o rzekomym zerwaniu rozmów przez KKP.

W głosowaniu uczestniczyła niewielka grupa osób ze względu na urlopy i prace terenowe.

Za Komisję Zakładową
/-/ L. Gryniciewicz
/-/ A. Jelinowska
/-/ E. Pytlak

ODDĄĆ SPRAWIEDLIWOŚĆ

I. Ostrokólski - wiceprzewodniczący KZ, przedstawił całość spraw związanych z redagowaniem i wydawaniem B.I. "Solidarność Ziemi Puławskiej". Wszystko wskazuje, że nagle decyzja Dyrekcji IUNG w sprawie remontu Sekcji Małej Poligrafii /co również zaskoczyło nieświadomą planów redakcję "Przeszłość - Przyszłości"/ - nie zakłóci w zasadzie wydawania biuletynu.

Informator NSZZ SOLIDARNOŚĆ w IUNG nr 9, 31.07.81.

Ta krótka i w zasadzie optymistyczna notatka, która ukazała się w ostatnim numerze Informatora, wymaga kilku wyjaśnień - jak sądzę - dla dobra sprawy i zlikwidowania nieprzyjemnej insynuacji pod adresem Dyrekcji Instytutu.

Do wyjaśnień takich zobowiązuje mnie tzw. "zasady", którymi staram się kierować oraz fakt, że notatka dotyczy właśnie mojej wypowiedzi, a sens jej został tutaj w sposób istotny zmieniony.

Przypomnieć raz jeszcze należy, że porozumienie z Dyrekcją i zgodę na druk B.I. SOLIDARNOŚĆ Ziemi Puławskiej uzyskaliśmy przy poparciu władz miasta, instancji związku i innych organizacji na okres do końca czerwca br. Porozumienie to było rzetelnie realizowane przez Dyrekcję, która nie próbowała ingerować w treść biuletynu, co pozwoliło uniknąć niepotrzebnych zadrążeń i napięcia.

Na początku czerwca br. Dyrekcja poinformowała redakcję o konieczności okresowej przerwy w druku biuletynu dla dokonania przeglądu konserwacyjnego maszyn drukarskich i remontu pomieszczeń. Przyjmując te argumenty za dobrą monetę Zarząd Oddziału prowadził rozmowy z władzami administracyjnymi o wskazanie innej drukarni, która podejmie okresowy druk biuletynu na dotychczasowych warunkach. Rozmowy te dały pozytywny skutek, dzięki postawie władz miasta i pełnomocnika wojewody p. Koprukowniaka.

W międzyczasie, za zgodą Dyrekcji IUNG trwał aż do końca lipca niezakończony druk biuletynu, który następnie przeniesiono do drukarni WOPR w Końskowoli.

Jak widać nie można mówić o "nagłej decyzji" i złośliwym zakłóceniu druku ze strony Dyrektora Instytutu, wprost przeciwnie - podkreślić należy jego dobrą wolę. Jeżeli ktokolwiek może być zaskoczony, to właśnie Dyrektor tą notatką, ponieważ imputuje ona diaboliczne zamiary, które nie miały miejsca.

Natomiast w okresie remontu Poligrafii IUNG, druk Informatora "Przeszłość - Przyszłości" mógł być kontynuowany w Końskowoli, gdyby redakcja podjęła odpowiednie w tym celu starania. Najlepszym zresztą dowodem dobrej woli kierownictwa Instytutu jest ten właśnie - kolejny numer informatora, ukazujący się bez przeszkód.

Kończąc już powyższe przydługie wywody chcę wyrazić nadzieję, że opisany i w zasadzie drobny zgrzyt - nie zakłóci dobrych stosunków wydawniczych, jakie nasz Związek utrzymuje z Dyrektorem prof. S. Nawrockim.

I. Ostrokólski

ZŁOTY RÓG

czyli

początek strajku drukarzy

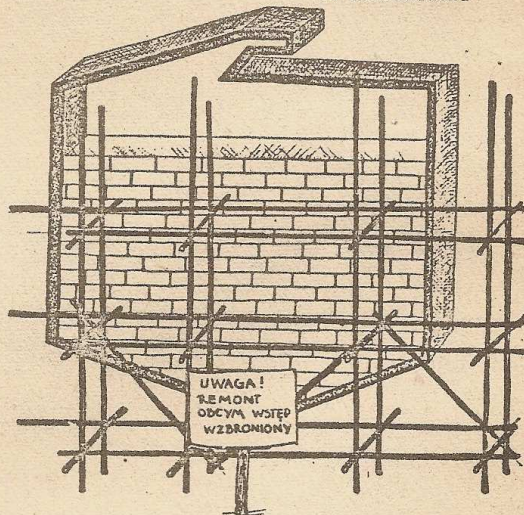
Motto

Miałeś chacie złoty róg
Miałeś chacie czapkę z piór
Czapkę wicher niesie
Róg huczy po lesie
Ostał ci się jeno sznur

St. Wyspiański -
"Wesele"

Dnia 19 sierpnia w niektórych kioskach na terenie Puław rozdawano specjalne pamietki z celulozy pod nazwą "Kurier Lubelski" i "Sztandar Ludu". Dzisiaj te wydane starannie na powielaczu z gustownym znaczkiem cenzorów N-1 oraz N-3 bez nazwisk pod artykułami, sygnowane są jedynie słowem "zespół". Zachodzi tu prawdopodobieństwo pomyłki - ponieważ idzie o atmosferę odnowy czyli powie - trze i podpis powinien brzmieć "zespół". Ze źródeł zazwyczaj kłepko poinformowanych, donoszą - iż należy oczekiwać wkrótce gazety ręcznie wydanej w ołówku, z ozdobnym haftem i zbiorczym tytułem "Lubelski Szantaż Ludu". Do każdego egzemplarza będzie dodawany plasterek kiełbasy ze znaczkiem N-5 i bezpłatnym wezwaniem do prokuratury pod zarzutem działalności anty - socjalistycznej.

I. Ostrokólski

PRZESZŁOŚĆ - PRZYSZŁOŚCI

Informator NSZZ **Solidarność** IUNG

REDAGUJE ZESPÓŁ: E. Chorab, J. Gador, S. Gładzowski,
J. Grajper, I. Ostrokólski, M. Spół.

24 - 100 PUŁAWY, ul. Czartoryskich 8, IUNG
Telefon 34-21 w.283 Teleks 642410

Druk IUNG Puławy, zam. 276 /F/81, Nakł. 500+50, f.A-4

DO UŻYTKU WEWNĄTRZZWIĄZKOWEGO

6. Wzrostajace siatk
 na 16-60. Wzrostajace siatk
 11 Wzrostajace siatk
 12 Wzrostajace siatk
 13 Wzrostajace siatk
 14 Wzrostajace siatk
 15 Wzrostajace siatk
 16 Wzrostajace siatk
 17 Wzrostajace siatk
 18 Wzrostajace siatk
 19 Wzrostajace siatk
 20 Wzrostajace siatk
 21 Wzrostajace siatk
 22 Wzrostajace siatk
 23 Wzrostajace siatk
 24 Wzrostajace siatk
 25 Wzrostajace siatk
 26 Wzrostajace siatk
 27 Wzrostajace siatk
 28 Wzrostajace siatk
 29 Wzrostajace siatk
 30 Wzrostajace siatk
 31 Wzrostajace siatk
 32 Wzrostajace siatk
 33 Wzrostajace siatk
 34 Wzrostajace siatk
 35 Wzrostajace siatk
 36 Wzrostajace siatk
 37 Wzrostajace siatk
 38 Wzrostajace siatk
 39 Wzrostajace siatk
 40 Wzrostajace siatk
 41 Wzrostajace siatk
 42 Wzrostajace siatk
 43 Wzrostajace siatk
 44 Wzrostajace siatk
 45 Wzrostajace siatk
 46 Wzrostajace siatk
 47 Wzrostajace siatk
 48 Wzrostajace siatk
 49 Wzrostajace siatk
 50 Wzrostajace siatk
 51 Wzrostajace siatk
 52 Wzrostajace siatk
 53 Wzrostajace siatk
 54 Wzrostajace siatk
 55 Wzrostajace siatk
 56 Wzrostajace siatk
 57 Wzrostajace siatk
 58 Wzrostajace siatk
 59 Wzrostajace siatk
 60 Wzrostajace siatk
 61 Wzrostajace siatk
 62 Wzrostajace siatk
 63 Wzrostajace siatk
 64 Wzrostajace siatk
 65 Wzrostajace siatk
 66 Wzrostajace siatk
 67 Wzrostajace siatk
 68 Wzrostajace siatk
 69 Wzrostajace siatk
 70 Wzrostajace siatk
 71 Wzrostajace siatk
 72 Wzrostajace siatk
 73 Wzrostajace siatk
 74 Wzrostajace siatk
 75 Wzrostajace siatk
 76 Wzrostajace siatk
 77 Wzrostajace siatk
 78 Wzrostajace siatk
 79 Wzrostajace siatk
 80 Wzrostajace siatk
 81 Wzrostajace siatk
 82 Wzrostajace siatk
 83 Wzrostajace siatk
 84 Wzrostajace siatk
 85 Wzrostajace siatk
 86 Wzrostajace siatk
 87 Wzrostajace siatk
 88 Wzrostajace siatk
 89 Wzrostajace siatk
 90 Wzrostajace siatk
 91 Wzrostajace siatk
 92 Wzrostajace siatk
 93 Wzrostajace siatk
 94 Wzrostajace siatk
 95 Wzrostajace siatk
 96 Wzrostajace siatk
 97 Wzrostajace siatk
 98 Wzrostajace siatk
 99 Wzrostajace siatk
 100 Wzrostajace siatk

[illegible][illegible][illegible]

1967/1968
 1968/1969
 1969/1970
 1970/1971
 1971/1972
 1972/1973
 1973/1974
 1974/1975
 1975/1976
 1976/1977
 1977/1978
 1978/1979
 1979/1980
 1980/1981
 1981/1982
 1982/1983
 1983/1984
 1984/1985
 1985/1986
 1986/1987
 1987/1988
 1988/1989
 1989/1990
 1990/1991
 1991/1992
 1992/1993
 1993/1994
 1994/1995
 1995/1996
 1996/1997
 1997/1998
 1998/1999
 1999/2000
 2000/2001
 2001/2002
 2002/2003
 2003/2004
 2004/2005
 2005/2006
 2006/2007
 2007/2008
 2008/2009
 2009/2010
 2010/2011
 2011/2012
 2012/2013
 2013/2014
 2014/2015
 2015/2016
 2016/2017
 2017/2018
 2018/2019
 2019/2020
 2020/2021
 2021/2022
 2022/2023
 2023/2024
 2024/2025
 2025/2026
 2026/2027
 2027/2028
 2028/2029
 2029/2030
 2030/2031
 2031/2032
 2032/2033
 2033/2034
 2034/2035
 2035/2036
 2036/2037
 2037/2038
 2038/2039
 2039/2040
 2040/2041
 2041/2042
 2042/2043
 2043/2044
 2044/2045
 2045/2046
 2046/2047
 2047/2048
 2048/2049
 2049/2050
 2050/2051
 2051/2052
 2052/2053
 2053/2054
 2054/2055
 2055/2056
 2056/2057
 2057/2058
 2058/2059
 2059/2060
 2060/2061
 2061/2062
 2062/2063
 2063/2064
 2064/2065
 2065/2066
 2066/2067
 2067/2068
 2068/2069
 2069/2070
 2070/2071
 2071/2072
 2072/2073
 2073/2074
 2074/2075
 2075/2076
 2076/2077
 2077/2078
 2078/2079
 2079/2080
 2080/2081
 2081/2082
 2082/2083
 2083/2084
 2084/2085
 2085/2086
 2086/2087
 2087/2088
 2088/2089
 2089/2090
 2090/2091
 2091/2092
 2092/2093
 2093/2094
 2094/2095
 2095/2096
 2096/2097
 2097/2098
 2098/2099
 2099/2100
 2100/2101
 2101/2102
 2102/2103
 2103/2104
 2104/2105
 2105/2106
 2106/2107
 2107/2108
 2108/2109
 2109/2110
 2110/2111
 2111/2112
 2112/2113
 2113/2114
 2114/2115
 2115/2116
 2116/2117
 2117/2118
 2118/2119
 2119/2120
 2120/2121
 2121/2122
 2122/2123
 2123/2124
 2124/2125
 2125/2126
 2126/2127
 2127/2128
 2128/2129
 2129/2130
 2130/2131
 2131/2132
 2132/2133
 2133/2134
 2134/2135
 2135/2136
 2136/2137
 2137/2138
 2138/2139
 2139/2140
 2140/2141
 2141/2142
 2142/2143
 2143/2144
 2144/2145
 2145/2146
 2146/2147
 2147/2148
 2148/2149
 2149/2150
 2150/2151
 2151/2152
 2152/2153
 2153/2154
 2154/2155
 2155/2156
 2156/2157
 2157/2158
 2158/2159
 2159/2160
 2160/2161
 2161/2162
 2162/2163
 2163/2164
 2164/2165
 2165/2166
 2166/2167
 2167/2168
 2168/2169
 2169/2170
 2170/2171
 2171/2172
 2172/2173
 2173/2174
 2174/2175
 2175/2176
 2176/2177
 2177/2178
 2178/2179
 2179/2180
 2180/2181
 2181/2182
 2182/2183
 2183/2184
 2184/2185
 2185/2186
 2186/2187
 2187/2188
 2188/2189
 2189/2190
 2190/2191
 2191/2192
 2192/2193
 2193/2194
 2194/2195
 2195/2196
 2196/2197
 2197/2198
 2198/2199
 2199/2200
 2200/2201
 2201/2202
 2202/2203
 2203/2204
 2204/2205
 2205/2206
 2206/2207
 2207/2208
 2208/2209
 2209/2210
 2210/2211
 2211/2212
 2212/2213
 2213/2214
 2214/2215
 2215/2216
 2216/2217
 2217/2218
 2218/2219
 2219/2220
 2220/2221
 2221/2222
 2222/2223
 2223/2224
 2224/2225
 2225/2226
 2226/2227
 2227/2228
 2228/2229
 2229/2230
 2230/2231
 2231/2232
 2232/2233
 2233/2234
 2234/2235
 2235/2236
 2236/2237
 2237/2238
 2238/2239
 2239/2240
 2240/2241
 2241/2242
 2242/2243
 2243/2244
 2244/2245
 2245/2246
 2246/2247
 2247/2248
 2248/2249
 2249/2250
 2250/2251
 2251/2252
 2252/2253
 2253/2254
 2254/2255
 2255/2256
 2256/2257
 2257/2258
 2258/2259
 225

PLAN BITWY WARSZAWSKIEJ

ЛУНГ Р-уу зам. 276 /Р/ 81 нэлх. 550 эгз. 4-6

J.F.C. FULLER

BITWA
POD
WARSZAWA
1920

[illegible][illegible]

1. Вопросы к тексту
 1.1. Как вы считаете, что такое искусство? (1 балл)
 1.2. Какие функции выполняет искусство? (2 балла)
 1.3. Почему искусство важно для общества? (2 балла)
 1.4. Какие виды искусства вы знаете? (2 балла)
 1.5. Как искусство влияет на развитие культуры? (2 балла)

Wskazanie, że w tym czasie nie było żadnych kontaktów z osobami, które mogłyby być zaangażowane w działalność przestępczą, jest nie do zaakceptowania. Wskazanie, że w tym czasie nie było żadnych kontaktów z osobami, które mogłyby być zaangażowane w działalność przestępczą, jest nie do zaakceptowania.

vol.XVII, str.308/ czytamy: "Całe Niemcy zawrza-
ły, gdy nasze oddziały podchodziły pod Warsza-
wę"

41. "Rok 1920", str.208.
42. "La campagne polono-russe de 1920", Sikorski, str.79.
43. "Rok 1920", str.123.
44. "La camp. poll.-russe". str.181.
45. "Rok 1920", str.127.
46. ibid., str.127.
47. ibid., str.127-128.
48. ibid., str.139.
49. ibid., str.213.
50. ibid., str.214.
51. O obydwu tych bitwach patrz artykuły francuskiego generała Faury'ego w "Revue Militaire Française", II/III 1922 i III 1929. Autor w 1920 roku odkomenderowany był do gen. Sikorskiego, który dowodził IV Armią.
52. "Rok 1920", str. 196, 217.
53. "Gazeta Polska", 17.VIII.1930, d'Abernon, "Tył ko dzięki Piłsudskiemu".
54. Cyt. z "Civilization at Bay", V.L.Borin /1951/, str.91.
55. "Man and Technics"/1932/, str.99.
56. Patrz:"Journey for our Time"/1953/.
57. "Civilization at Bay", str. 103.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

BITWA POD WARSZAWĄ, 1920.

Wojna domowa w Rosji wyniosła na scenę dziejową godnego uwagi generała - Michała Tuchaczewskiego. Był to zdolny żołnierz, którego poglądy na cywilizację tak ściśle odzwierciedlała azjatycki, pierwsiastek bolszewizm, iż warto poświęcić chwilę czasu na poznanie go, ażeby móc zrozumieć przyszły kierunek rosyjskiej rewolucji.

Urodzony w 1892 r. w rodzinie szlacheckiej, która wywodziła swe pochodzenie od hrabiów Flandrii, choć jego matka pochodziła z Włoch - Tatarom z uspo-
sobienia. Po matce odziedziczył łatyński wygląd, czarne włosy i bystry umysł, który umożliwił mu zgrabie-
nie Rosjanina w sobie i Tataru w Rosjaninie. W 1914 roku mianowany był podporucznikiem gwardii cesarskiej a w roku następnym został uwięziony przez Niem-
ców.

Instynktownie był romantycznym barbarzyńcą, niena-
widzącym zachodniej cywilizacji. Miał duszę Dżynghis
Chana i Chana i Giedaję. Autokratyczny, przesyd-
ły romantyzmem, kochał kobiety, kochał twarde stępy i
tętent tysięcy koni i bębny, kochał zwałowisko na nie-
romantycznego porządku cywilizacji. Nieawidział reli-
gii i kultury chrześcijańskiej, ponieważ stępy one
barbarzyństwo i poganiństwo, pozostawiając jego współple-
mięńców ekscytacji bogiem wojny i "karnawalem śmierci-
ci". Nieawidział także Żydów, ponieważ pomogli oni
zaszczepić wśród Rosjan "zarazę cywilizacji" i "mora-
ność kapitalistyczną". Mawiał: "Żyd jest psem, a
ymen psa, który rozrzuca swe pochyły po wszystkich kra-
jach" 1/1.

Więziony w Ingolstadt, powiedział do Fervacque'a, swego współwięźnia: "Demon albo bóg ożywia naszą"

[illegible]

18 sierpnia wyszedł następujące rozkazy:

III Armia: utrzymać mocno obszar Lublin-Chełm i u
sunąć wszystkie sposkane przedobitki XII Armii sowieckiej

[illegible][illegible]

PRZYPISY

1. "Le chef de l'armée rouge, Mikail Tukachevski",
Pierre Fervacque /1928/, str.24.
2. ibid.str.67.
3. ibid.str.73-75.
4. ibid.str.20.
5. ibid.str.111.
6. ibid.str.62.
7. "Osiemnasta decydująca bitwa w dziejach świata",
vhr. d' Abernon /1952/, str.45-46.
8. Patrzy "O Polsce i wojnie. Wygłi i aforyzmy Józefa Piłsudskiego" /Londyn 1957/.
9. "Le chef de l'armée rouge", str.36.
10. Patrzy "Osiemnasta decydująca bitwa w dziejach świata", d' Abernon, str.85.
11. ibid.str.70,84.
12. Bokdatne siły obu stron są niemożliwe do ustalenia. Podcazas całej kampanii zmieniały się stale.
13. "Le chef de l'armée rouge", str.123.
14. "History of the Russian Revolution". Trotsky,
/1932-33/, vol.III.
15. Budenny przekrzwał front polski pod Samborodkiem,
leżącym między Bercyzowem a Białą Cerkwią. "Są-
dzęstwo" z Jelizawiegradem wynosi to ok. 250
km w linii prostej /przyp.tłum./.
16. "Rok 1920" Józef Piłsudski /Pisma zbiorowe, t.
VII, Warszawa 1937/, str.48.
17. ibid.. "Pochód za Wisłę", M. Tuchaczewski, str.
180.
18. ibid., str.193-196.
19. "Osiemnasta decydująca bitwa w dziejach świata",
str.34-35. Ta propaganda była bronią obosieczną.
Chamberlain podkreśla jej zniechęcający wydźwięk
wśród żołnierzy Czerwonej Armii, gdy zorientowa-
li się oni, sięgając po Warszawę, że "w
szeregach obrońców, którzy zasiliili walczące z
nimi siły polskie, było wielu robotników" /The
Russian Revolution/, str.317, vol.II, 1935/.
20. "Le chef de l'armée rouge", str.124.
21. "Rok 1920 - Pochód za Wisłę", str.181.
22. ibid., str.182-183 /tłab.III/.
23. ibid., str.20, dane z Protowa "Snabżenie krasnoj
armii na zapfrontie".

[illegible]

1. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 2596. 2597. 2598. 2599. 2600. 2601. 2602. 2603. 2604. 2605. 2606. 2607. 2608. 2609. 2610. 2611. 2612. 2613. 2614. 2615. 2616. 2617. 2618. 2619. 2620. 2621. 2622. 26

[illegible]

W 1937 roku Stalin rozstrzelał go w dobranym towarzystwie - razem z Uborewiczem, Putną i Primokowem. Tuchaczewski połączył się ze swym bóstwem - Nicos -
cia.

Temu wybuchowemu człowiekowi, którego duch był w ciągłej wojnie z cywilizacją, przeznaczone było skrzyżować miecze z Piłsudskim, który był tak gwałtownie antrosyjski, jak gwałtownie antyeuropejski był on sam. Nieco później lord d'Abernon, mający wyjątkową sposobność obserwować Piłsudskiego, powiedział o nim: "Gorący patriota, człowiek ogromnej odwagi i siły charakteru. Do ortodoksyjnych metod w sprawach wojskowych i w polityce odnosi się sceptycznie - miluje niebezpieczeństwo, puls jego bije namiętnie tylko wtedy, gdy grozi mu osobiste klęska... Inasymuną mu, iż oprócz niebezpieczeństw kocha się on w podstępach - jako rewolucjonista z uosobieniem i dzięki życiowym okolicznościom przejawia wrodzoną skłonność do tajnych i określonych działań".??/.

Te cechy - odwaga, bezkompromisowość i tajemniczość - w połączeniu z sukcesem uzyskany z Piusdusko legendarna postać. Nie dzieje się bez swą śmiercią /32/ - w 1944 roku, zwrócił się do gen. Rydza-Smigłego i powiedział mu: "Zostać pokonanym i nie ulec, to zwycięstwo - zwyciężyć i spocząć na laurach to klęska".^{8/} Pierwsza połowa tej wypowiedzi wyrażała jego postawę życiową.

Zanim opiszemy kampanię /która rozpoczęła się bez pobórniego po podpisaniu Traktatu Wersalskiego/, dobrze byłoby spojrzeć na siły przeobrażone. Obie strony zmobilizowane były naprzeciwko wyeksploatowane chaotycznie i miały kłopoty z organizacją zwiekzającej się liczby żołnierzy. W listopadzie 1918 r., kiedy w Polsce objął dowództwo, armia polska składała się z 24 batalionów, trzech szwadronów i pięciu baterii; jeszcze w styczniu 1919 r. wzrosła odpowiednio do 100, 70 i 80, licząc ogólnie mniej więcej 110.000 ludzi. W rok później liczba ta wzrosła do 600.000, zorganizowanych w 21 dywizjach i 17 brygadach kawalerii; większość z nich była wciąż w stanie organizacji. Choć stan liczebny był wystarczający, Polska nie posiadała sprzętu wojennego. Większa trudność stanowiło zaopatrzenie w konie, ponieważ w toku sześciu lat

2 sierpnia Piłsudski wrócił do Warszawy, dowla-
dując się że Marce jest już w rękach wroga. Następnie
Go dnia padła Bomba i cała I Armia polska wycofała
się na stolicę. Zagłada wydarzyła się niesamokrotną;

[illegible][illegible]

wojny wydrenowano z nich kraj, uzupełniając ubytki na froncie. Braki w wyposażeniu kawalerii, jak miało się szybko okazać, były największą słabością Piłsudskiego.

Jak zaś wyglądała armia przeciwnika? Buchaczewski powiedział kiedyś do Fervaque'a: "Armia rosyjska nie jest podobna do was - Francuzów. To jest horda i siłę ma hordy"/9/. Choć słowa te wypowiedziane były podczas wojny światowej, miały dokładne zastosowanie w 1920 r., ponieważ armia, której przeciwstawił się Piłsudski, nie była niczym więcej, jak hordą muzyków - których jedyną ideą był powrót do domu /10/- wraz z proporcjonalnie niską liczbą fantastycznych rewolucjonistów. Chociaż armia sowiecka była lepiej wyposażona od polskiej /nb. otaczające bolszewików siły De niktina i Kołczaka ubrodzone były w angielski i francuski sprzęt wojskowy wartości milionów funtów/-miała opłakany stan transportu i niewiele wyszkolonych oficerów. Transport składał się z tysiącami chińskich wozów, zaś braki kadry oficerskiej kompensowano, przydzielając do nich oficerów dawnej armii carskiej, jako że ich lojalność była wątpliwa, Trocki przydzielił komisarzy politycznych do każdego oddziału. Większość tych ludzi stanowił Żydzi i według lorda d'Abernon "grzeczni prym w swoich oddziałach"; "szarżadzi prowiantem, wydawali rozkazy, prowadzili propagandę..." /11/.

Zarówno Pacy jak i Koszanie zdecydowanie pragnęli pokój, lecz jedynie po własnych warunkami, które miały być dla nich granicą z 1772 r. dla drugich kontynuacja rewolucji świątowej. Do urzeczywistnienia tych dążeń doszło 22 grudnia 1919 r., kiedy rząd sowiecki zaproponował rządowi polskiemu rokowania pokojowe, która to propozycja, choć zaakceptowana przez Polaków, spaliła się na panewce.

Na koniec, 25 kwietnia, szermierka dyplomatyczna została ostentacyjnie zerwana z powodu nagłej zmiany Pilsudskiego. W tym momencie, 25 kwietnia, nie było już władzy w Warszawie. W tym momencie, 25 kwietnia, na północ przodowali Tuchaczewskiemu, który stał naprzeciw lewego skrzydła sił polskich. Kierowana przez Piłsudskiego armia, wspomniana na prawym skrzydle przez dwie dywizje Ukraińców pod dowództwem atamana Petlura

[illegible][illegible]

Wielkie oddzielenie od nich wszystkich niedobitki XV armii
sowieckiej.

Lenin zmarł 24.1.1924 w Gorkim pod Moskwą. Władzę przejął Stalin /Josiif Dzugaszwilli, 1879-1953/, który dzięki swej niepokutanej brutalności, zdołał przez leninizm, a towarzyskie wcześniej marksizmu zaszczepić on azjatyki, co pozostało tradycją Rosji totalitarnej ka pitalizmu państwowego, zwinął ię w gwałtownie - wszyscy zostali zredukowani do poziomu proletariatu, Biuro Polityczne stało się dyktatorem, z tajną policją jako instrumentem rządów, wszechchronąca biurokracja wyłoniła się jako nowa burżuazja, Oswald Spengler pisał w 1931 r. "to, co reżim sowiecki czynił przez ostatnie piętnaście lat, jest niczym innym, jak przywróceniem, pod nową nazwą, zniszczonej wcześniej struktury politycznej, ekonomicznej i militarnej" /55/. Uwaga ta okazała się bezwzględnie trafna, gdy porównamy Rosję Stalina z tym, co marksiz de Custine wi - dział w Rosji Mikołaja I w 1839 r. /56/.

Państwo, miast obumierać, stało się obiektem kultu, ze Stalinem, jako jego wszechwładzącym prorokiem Marksistowska terminologia stała się językiem liturgii. "W tym języku" - pisze Borin - "totalitarny kapitalizm państwowy oznacza komunizm. Dyktatura Biura Politycznego partii komunistycznej nazywa się dyktaturą proletariatu. Dobrobyt nowej klasy rządzącej - znaczy dobrobyt ludu pracującego. Zachowująca terminologię marksistowską burokracja komunistyczna określa ducha marksizmu jako reakcyjny, kontrewolucyjny i faszystowski. Marksizm w Rosji oznacza Biuro Polityczne i policję państwową. Każdy, kto myśli inaczej, musi zginąć". /57/

Tak jak przewidywał Tuchaczewski, marksizm okazał się teologią zbyt nowoczesną i cywilizowaną dla Rosjan - nastąpił powrót do starych bóstw słowiańskich. ZSRK znowu jest historyczną Rosją - "trzecim Rzymem", a warszawskie zwycięstwo Pilsudskiego nad Tuchaczewskim nie było ostatnim z powodów, które cofnęły Rosję na stary, tradycyjny, carski szlak.

[illegible]

czonych podczas wojny domowej. Mieszkańcy prowincji głodowali, szalejący tyfus pochłaniał codziennie tysiące ofiar, nawet pisała dla koni stała się nieosiągalna. Brednane domy i rozbrane zostały na opał, a tyśiące robotników opuściło fabryki w poszukiwaniu żywności na wsi. W lutym 1921 wybuchły gwałtowne strajki w fabrykach Fotogrodzu, połączone z potwornym buntem marynarzy z Kronstadta. Sytuacja stała się tak krytyczna, że Lenin przesłał żywił ludzi, iż proletariatu jest z samą swą naturą klasą rządzącą. Swoim rozkazem otworzył zjazd komitetu i z koniarności zjadłaby chleba, wzywając wszystkie, przylgając na stan rolnictwa dekrety bolszewickie, pozwolił na przywrócenie rolnikom gospodarstw prywatnych oraz na zatrudnianie na jennych pracowników. Następnie uskojonował prywatne przedsiębiorstwa krajowe, pozostawiając jednak w rękach państwa finanse, przemysł ciężki, większość lekkiego, transport i handel zagraniczny. W ten sposób, zgodnie z jego "nową polityką ekonomiczną" każdy mógł stać się rzeczywiście wolny, wyjąwszy właśnie proletariatu. Nie był to jednak powrót do kapitalizmu, ale cofnięcie się dla wygrania na czasie - "jeden krok wstecz" - jak mawiał Lenin - "by uzyskać dwa kroki naprzód". Tym niemniej, rezultaty tego były zadziwiające: rolnicy zaczęli sprzedawać swoje produkty, otwarto sklepy i znowu pojawiły się prywatne przedsiębiorstwa. Między październikiem 1921 a październikiem 1922 r. produkcja wzrosła o 46%, zaś w roku następnym była o 44% wyższa, niż w poprzednim.

17 października 1921 roku Lenin otwarcie przyznał się do błędów. Na zjeździe aktywistów partyjnych powiedział: "Wierzę, że jest to możliwe, zmusić nas do wyjątkowej ekonomiki, że jest to możliwe, zmusić nas do wyjątkowej ekonomiki państwową, na bazie komunistycznej. Na niezaprzeczanie zrobiliśmy wielki błąd, próbując to przeprowadzić... Będąc tak zafascynani, jak jesteśmy, nie możemy zlikwidować kapitalizmu pierwszym atakiem... Byliśmy w stanie wygrać wojnę domową, ponieważ ustanowiliśmy w armii nęgurową dyscyplinę. Wprowadzamy jeszcze brutalniejszą dyscyplinę do naszej armii pracujących, dla ochrony naszego kraju, naszej republiki..." /54/

Nie Marks, ale nieubłagane konsekwencje historyczne
pchnęły Rosję z powrotem do epoki Piotra Wielkiego i
Iwana Groźnego.

[illegible]

1. Содержание
 2. Введение
 3. Глава I. Общие сведения о предприятии
 4. Глава II. Анализ деятельности предприятия
 5. Глава III. Оценка финансового состояния предприятия
 6. Глава IV. Оценка эффективности деятельности предприятия
 7. Глава V. Оценка перспектив развития предприятия
 8. Заключение
 9. Список литературы
 10. Приложение

[illegible]

ry, a także pewną liczbę Rumunów, pociągnęła ku Dnie
prowi i 7 maja zajęła Kijów.

Stojące naprzeciw siebie siły przedstawiały się następująco:

ROSJANIE: na północ od Prypeci Front Zachodni /Tu-
chaczewski/, składający się z IV, XV, III i XVI Armii
i 3-go korpusu kawalerii /Gaj Chan/ na południe od
Prypeci Front Południowo-Zachodni /Jegorow/, obejmują-
cy XII i XIV Armie i pięć dywizji kawalerii /Budie-
un/. ogółem - prawdopodobnie - 200.000 ludzi.

POLACI: Na północ od Przemyśli I i IV Armia, z armią odwodową, formującą się na tyłach w pobliżu Wilna; na południe od Przemyśli III, II i VI Armia. Ogółem - ok. 120.000 ludzi. 12%.

Choć Rosjanie mieli znaczną przewagę liczebną, szczególnie gorującą masą nad daleko słabszą lewą flanką polską, istotniejszym faktem było to, że obszar między Bugiem a Dnieprem przecięty był w połowie /a prostopadłe do linii frontu - przyp. tłum./ - bagnami Polesia, pustą równiną, niemożliwą praktycznie do przekroczenia przez duże oddziały. Znacząco to, że jakakolwiek ofensywa musiała rozwinąć się w dwóch od siebie kierunkach, bez możliwości współpracy i pomocy. Gdy towarzysze Siergiej Kamieniew, ogólnodowodzący siłami armii sowieckiej, uświadomił sobie ten fakt, rozkazał Tuchaczewskiemu zaatakować polskie lewe skrzydło. Ten palił się do ataku, w rewolucyjnym szaleństwie marzył o skapaniu swych koni w Renie/13/ i o wnieśieniu wojny "po trupie Polski" do zachodniej Europy. W tym czasie Trocki wyrażał się o Półwyspie jako o "Buonarpartem trzeciej kategorii" i 2 maja wyłosił następującą prognozę:

„Nie ma wątpliwości, że wojna polskiej burżuazji z robotnikami i chłopami Rosji i Ukrainy zakończy się rewolucją robotniczą w Polsce. Byłoby to położenie godnym brakiem ducha, przeszać się pierwszymi sukcesami Piłsudskiego. Były do przewidzenia. Były rezultatem wcześniejszego rozwoju sytuacji na terenach polskich. Wyszynęła prawda, że polska armia powstała w Głównym Urzędzie zwracając przeciw sobie powstanie ukraińskich wszystkich rodzajów, gorzej dla sił polskich będzie skoncentrowane uderzenie z rwnych oddziałów”. /14/.

Wieloletniej służby do 200.000. Wychowawczy podaje, iż w 1920 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1921 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1922 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1923 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1924 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1925 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1926 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1927 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1928 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1929 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1930 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1931 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1932 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1933 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1934 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1935 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1936 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1937 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1938 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1939 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1940 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1941 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1942 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1943 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1944 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1945 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1946 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1947 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1948 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1949 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1950 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1951 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1952 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1953 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1954 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1955 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1956 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1957 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1958 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1959 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1960 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1961 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1962 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1963 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1964 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1965 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1966 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1967 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1968 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1969 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1970 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1971 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1972 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1973 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1974 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1975 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1976 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1977 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1978 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1979 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1980 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1981 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1982 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1983 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1984 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1985 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1986 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1987 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1988 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1989 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1990 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1991 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1992 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1993 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1994 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1995 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1996 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1997 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1998 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1999 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2000 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2001 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2002 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2003 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2004 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2005 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2006 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2007 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2008 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2009 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2010 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2011 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2012 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2013 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2014 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2015 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2016 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2017 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2018 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2019 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2020 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2021 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2022 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2023 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2024 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2025 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej.

Ze strategicznego punktu widzenia miał rację - i kiedy 15 maja Tuchaczewski wybrał na obiekt ataku węzłową stację kolejową Mołodieczno, rzucając na nią całą IV Armię, celem jego były bagna pińskie /luka po między dwoma frontami polskimi - przyp. tłum./ . Atak, chociaż chybiony, wstrząsnął Piłsudskim, lecz zanim zdolał on wzmocnić swe lewe skrzydło, doznał straszliwego uderzenia z południa. To Budienny, który dołączył się szary pod czas wojny rosyjsko-japońskiej, wódz 16.700 Kozaków, wspieranych 48 działami, pięć ma pocągami pancernymi, osnoma opancerzonymi samochodami i 12 aeroplanami, ugodził w prawe skrzydło sił Piłsudskiego 18 maja, w sąsiedztwie Jelizawiet - gradu. /15/. Następnie skierował się na północ. Zaata Kowal pozycje polskie na południe i południowy zachód od Kijowa, przebiegł je pod Hajsyniem, urządził na nalot na obszary położone na zachód od Kijowa i pomknął ku Berdyczowowi i Żytomierzowi. 5 czerwca polska III Armia została prawie otoczona, lecz 13 - go przebiła się na zachód, podczas gdy konnica Budienna go parła naprzód, 3 lipca przekraczając Horyń i w dwa dni później zajmując Równie. Stąd napierała na Łuck, Dubne i peryferie Lwowa.

Jak nas informuje Piłsudski, w kraju nastąpiła panika i zaczęła pekać nawet praca państwowa. Pisze on: "Ten nowy instrument walki, jakim się okazała dla naszych nieprzygotowanych do tego wojsk jazda Budienna, stała się jakąś legendarną, nieprzewidywalną siłą. I rzecz można, że im dalej od frontu, tym wpływ tej sugestii, nie podającej się rozumowaniu, był silniejszy i bardziej nieodparty. Zaczynał się formować w ten sposób dla mnie najniebezpieczniejszy front, front wewnętrzny". /16/. Wszystko, co wówczas mógł zrobić, to ocieszenie swego lewego skrzydła poprzez rozkaz wycofania go.

W czasie gdy prawa strona sił Piłsudskiego była w odwrocie, Tuchaczewski zabrał się do reorganizacji swej chaotycznej armii. W czerwcu zebrał i przystąpił do niej ok. 400.000 dezertorów /17/, chociaż mocno narzekali na brak wyposażenia. Macielna idea tego ataku miała však bardziej znaczenie polityczne niż militarne. Uważał, że "położenie w Polsce stawało się pomyślnie dla rewolucji" i wzrastająca siła niebieskiego proletariatu i enklaw oczekiwała tylko ich

rewolucyjnej armii. W 1920 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1921 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1922 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1923 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1924 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1925 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1926 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1927 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1928 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1929 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1930 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1931 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1932 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1933 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1934 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1935 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1936 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1937 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1938 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1939 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1940 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1941 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1942 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1943 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1944 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1945 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1946 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1947 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1948 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1949 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1950 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1951 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1952 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1953 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1954 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1955 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1956 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1957 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1958 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1959 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1960 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1961 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1962 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1963 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1964 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1965 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1966 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1967 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1968 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1969 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1970 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1971 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1972 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1973 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1974 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1975 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1976 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1977 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1978 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1979 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1980 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1981 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1982 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1983 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1984 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1985 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1986 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1987 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1988 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1989 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1990 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1991 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1992 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1993 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1994 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1995 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1996 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1997 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1998 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 1999 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2000 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2001 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2002 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2003 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2004 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2005 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2006 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2007 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2008 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2009 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2010 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2011 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2012 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2013 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2014 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2015 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2016 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2017 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2018 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2019 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2020 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2021 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2022 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2023 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2024 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej. W 2025 roku, w czasie wojny polsko-bolszewickiej, walczył w szeregach Armii Czerwonej.

ni i jeżeli kiedykolwiek burżuazja europejska wyzwie nas do nowej walki, to armia czerwona potrafi ją pogromić, zaś rewolucję w Europie wesprzeć i rozprzesztrzenie". /52/.

Później, w artykule opublikowanym 17 sierpnia 1930 r., w "Gazecie Polskiej", lord d'Abernon zamieścił następującą opinię:

"Współczesna historia cywilizacji mała nas wyda - rzekł, posiadających znaczenie większe od bitwy pod Warszawą w 1920 roku. Nie zna zaś ani jednego, które by mniej było doceniane. Europa przeżyła wówczas moment groźnego niebezpieczeństwa. Niebezpieczeństwo zostało zażegnane - a cały epizod poszedł w niepamięć. Gdyby bitwa pod Warszawą zakończyła się zwycięstwem bolszewików, nastąpiłby punkt zwrotny w dziejach Europy - nie ulga byłam najmniejszej wątpliwości, że cała Warszawa i Środkowa Europa stanęłyby wówczas oborem dla propagandy komunistycznej i dla sowieckiej inwazji, której z trudnością byłaby mogła się opierać... Wydarzenia roku 1920 zasłużyły na uwagę również i z innego punktu widzenia - zwycięstwo osiągnięte zostało przede wszystkim dzięki strasznemu geniuszowi jednego człowieka i dzięki przeprowadzeniu przez niego akcji tak niebezpiecznej, że wymagała ona nie tylko talentu, ale i bohaterstwa... Zadaniem pisarzy politycznych... jest wytknąć europejskiej opinii publicznej, że w 1920 roku Europa zbawiła Polska. Wytknąć, że utrzymanie silnej Polski w harmonijnym stosunku z zachodnioeuropejską cywilizacją - to konieczność - Polska bowiem to szaniec obrony przeciwko bezustannie istniejącemu niebezpieczeństwu inwazji azjatyckiej". /53/.

Oslaniając centralną Europę od zarazy marksistowskiej bitwa warszawska cofnęła wskazówki bolszewickie go zegara. Pozbawiła ona także Rosję możliwości grabieży, potrzebnej jej bardzo do powstrzymania bezprecedensowego kryzysu ekonomicznego i zatamowała potencjalny wybuch niezadowolenia społecznego na Zachodzie, niwecząc prawie eksperyment bolszewików.

W 1920 r. warunki życia w ZSRR doszły do poziomu tragicznego. Transport był unieruchomiony. W porównaniu z rokiem 1914 ilość działających lokomotyw spadła z 17.000 do 4.000, ok. 4.000 mostów zostało zniszczonych.